

סגולה לפרנסה – לשבת מברכין ניסן

המגיד הקדוש מקוזניץ זי"ע סיפר מדי "שבת שבה מברכים את חודש ניסן" את שלשת הסיפורים דלקמן, ומקובל שהשמעתם מסוגלת להשפיע לישראל צרכי פסח בהרחבה ומסיימים כל סיפור במילים: "וליהודי היו צרכי פסח בהרחבה גדולה".

סיפור ראשון

איש יהודי היה אשר מסחרו היה מעשיית יין-שרף, שהעביר מעיר לעיר, ומאחר ומחיר המס על זה היה גבוה, העלים מאנשי המס את העברת היי"ש בגבולות, קרה פעם ששוטר תפשוהו ולא נתן לו לעבור הגבול ועוד איים עליו במשפט ועונש קשה על כל תעלומותיו מאנשי המס מכמה וכמה.

היהודי שם פעמיו להצדיק הקדוש רבי אלימלך מליזענסק זי"ע, והצדיק ציוה לחזור לשוטרים היושבים במעבר הגבול ולאמר להם שיטעמו מהיי"ש ויוכחו שאמנם זה מים ולא יי"ש וכך היה הם טעמו והרגישו שזה מים ולא יי"ש, היהודי רץ חזרה אל הצדיק ובכה מאד כי מהיי"ש הזה היה בדעתו לכסות על הוצאות חג הפסח ועתה אה... אם זה מים מה ירויה, ויצו עליו הצדיק שיטעום שנית מהחביות וטעם היהודי והנה הוא יין, וכך היה לו שמחת יו"ט מהרווחים הגדולים. "וליהודי היו צרכי פסח בהרחבה גדולה".

סיפור שני

מעשה במלך שנאבדה לו טבעת יקרה, ונתן פקודה שמי שיתעסק בחיפוש הטבעת ישולם לו מיד שכרו במיטב בכדי שיתפתה לחפש חיפוש אחר חיפוש, והיה שם יהודי א' עני מרוד ולו אשה חכמה שיעצה לו מאחר וכעת בפרוס הפסח ואין לנו כלום בבית ומהיכן ליקח לכל צרכי החג, לכן כדאי שילך למלך ויאמר שהוא מוכן לעשות השתדלות הרבה בחיפוש הטבעת וביני לביני ישלם לו במיטב ויוכל לקנות צרכי הפסח, וכן עשה והיה לו שמחת יו"ט גדולה.

בפלטרין של המלך היה שם גלח שזנא ישראל ורשע עריץ שידע תחבולות היהודי והלך וסיפר למלך ובכדי לאמת דבריו הציע למלך לבוא עמו בליל הפסח מתחת לחלון ביתו של היהודי ויראה כמו עיניו מה שעשה היהודי עם הכסף שקיבל, המלך הסכים, ובליל פסח הלך ברובע היהודי וצעד בין בתי ישראל ונהנה מהנקיות שעשו לכבוד החג ומהאורות שבקע מכל בית ובית לקול זמירות ישראל הקטנים עם הגדולים יחד כולם, לא ידעו ולא הבינו מכל השירים והתפילות ששמעו, מילה אחת שאכן כן שמעו בכירור איך שאומרים יחד בקול "דיינו" "דיינו".

המלך הפטיר להכומר הרשע שהלך על ידו: כפי שאני שומע אני רואה – אדרבה – זאת צדקתו וישרו של היהודי שאף באמצע סעודתו כשהוא מיסב עם משפחתו הוא עוסק בחיפוש הטבעות כשהוא אומר להם והם אומרים לו "דיינו" שזה שם של א' ממשרתי בבית המלכות אשר – כנראה – הוא נגב הטבעת.

המלך חזר על עקבותיו להטרקלין שלו ומיד צוה להביא לפניו המשרת ששמו "דיינו" וחקרוהו ואחר כ"ב בירורים נתוודע שאכן כן הוא שוה המשרת נגבו, מיד למחרתו נקרא היהודי לבוא בחוה"מ לפני המלך וישלם לו שכרו סכום ענק מאוצר המלך, שהיה בו לחיות ימים ושנים רבים. "וליהודי היו צרכי פסח בהרחבה גדולה".

סיפור שלישי

היה יהודי תמים שפרנסתו היה מעבודתו בבית "הפריץ הגוי" בנאמנות ולעומתו הפריץ חיבבוהו וישלם לו מדי חודש המגיע לו ריווח.

יום א' כטוב לב הפריץ במשתה היין אמר להיהודי הצדיק הידוע תדע כי אני אני הוא הזן ומפרנס אותך וכל הכסף וכל מה שיש לך בביתך הכל ממני המכלכל אותך, ויען היהודי חלילה וחלילה לומר או לחשוב כך כי הלא הקב"ה זן ומפרנס לכל אחד ואחד בכל העולם וגם אותך, רק אתה שליח מן השמים לפרנס אותי ואת משפחתי, הפריץ כשמעו זאת התקצף בכעס וצעק בקול: טוב, מהיום והלאה לא אתן לך אף פרוטה ואז נראה מי הנותן לך פרנסתך אני או הוא.. היהודי עזבוהו והלך לביתו מלא בטחון בה' שלא יעזבוהו וישלח לו די מחסורו ולאשתו ולמשפחתו.

הפריץ נכנס לביתו ובכדי שירגע מעט וישקוט מכעסו שם לפניו על השולחן הרבה מטבעות מאוצרו והתחיל למנותם אחת לאחת לרוב על ידו ישב לו "קוף" (מאולפע) שאהבו מאד, אשר בראותו איך שהפריץ מנקה בלשונו המטבעות ומיפה אותם התחשק לו להקוף לעשות גם הוא כן וכאשר הפריץ מנקה בלשונו המטבעות ומיפה אותם התחשק לו להקוף לעשות גם הוא כן וכאשר הפריץ יצא מהחדר לכמה רגעים התחיל להכניס לתוך פיו ולבלוע מהמטבעות ומיק נחנק הקוף ונפל פגר על הארץ, וכשהפריץ חזר לחדרו ומצא הקוף מוטל על הארץ מת החליט בדעתו להתנקם בהיהודי, וצוה למשרתיו שיקחו את הקוף המת ולזרקו לתוך החצר של היהודי, ופער פיו בצחוק "שיהיה להיהודי זה ליו"ט פסח".

בעת ההיא ישב היהודי ועל ידו אשתו לחשוב מחשבות, איך יהיה לנו כסף בהתקרב החג פסח והפריץ לא ישלם ומאין יהיה לנו מצה, יין, מלבושים וכו', פתאום שמעו קול דפיקה חזקה כאשר נזרק חפץ בתוך החצר ורצו החוצה לראות מה קרה, ונבהלו מאוד ורצו לצעוק כשראו והנה זה קו. מת, ונשתתקו מפחד בראותם יחד והנה נופל מפיו של הקוף הרבה מטבעות שבלעם מקודם, וקרעוהו והוציאו מתוכו כל המטבעות שהיה בו ועשו יו"ט בצלה ובשמחה בהרחבות יותר משנים קדמוניות.

ויהיה בליל פסח חשקה נפשו של הפריץ לראות איך יושב היהודי בחג בלי הכסף שנתתי לו וישלח משרתו מבעד לחלון להסתכל בביתו של היהודי מה מעשיהם, ומה מאד השתומם הפריץ כאשר משפתו חזר ובפיו: כי בבית היהודי שורה אורה ושמחה וששון יושבין מסובין ואוכלים מכל טוב בשר ויין מצות וכל טוב בהרחבה גדולה.

ויהי ממחרת וישלח הפריץ לקרוא להיהודי ושאלו איך ובמה היה לו לקנות את כל צרכי הפסח? ויספר היהודי את כל הדברים מהקוף שנפל לחצרו עם המטבעות לרוב שמצא בגופו.

וישא הפריץ את שתי ידיו למרום ויען: עכשיו נוכחתי לדעת בוודאי הגמור שאתה צודק, הקב"ה הוא הזן ומפרנס את כל העולם ואני הוא השליח שלו !!! "וליהודי היו צרכי פסח בהרחבה גדולה".

